

בעל ה"זרע שמשון" רבי שמשון חיים בן רבי נחמן מיכאל נחמני זיע"א
הבטיח ברכות וישועות מופלגות לעוסקים בתורתו וכך כתב בהקדמה לספרו:
"ועינכם תחזינה בנים ובני כשתילי זיתים סביב לשולחנכם
בתים מלאים כל טוב גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"

"חתן במזומן"

מתפרנס אני יפה ב"ה ממכירת קלף, מעודי משתדל אני להעניק ללקוחותיי שרות מכל הלב, אך באותם ימים שיעבדתי עצמי לשרת כל לקוח בכל שעה שהתקשר. קבעתי כמובן עיתים לתורה, אך עסקי הפרנסה תפסו את מרכז יומי.

זיכא אותי השי"ת, והתוודעתי לשיטת ה"מזומנים", אותה חידש כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א, אשר הקביל בין לימוד התורה לעולם המסחר. במסחר יש מעלה יתירה לכמות המזומנים שברשותך, כסף נזיל עובר לסוחר, על אותו משקל נמדד מדד העושר בתורה, עליה נאמר: "אם תבקשנה ככסף..." עשירות בתורה נחשבת לפי כמות הדפים והמסכתות אשר יש ברשות האדם ב"חשבון הבנק" שלו כעת חיה ובמזומן. על מה אדם יכול לענות ולהבחין כעת. זאת כוונת חז"ל ש"אם ישאל לך אדם אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד".

השיטה פותחה בעזרת מחקרים ומומחים, והיסוד שלה בקצרה הוא כדלהלן: "4,8,5", לדוגמה: אם התחלנו ללמוד דף מסוים ביום שני, נלמד אותו במשך אותו השבוע ארבע פעמים: פעם בכל יום, וביום חמישי "נארוז" את הדף בסיכום אישי קצר וקליט, כולל סימן קצר לנושאי הדף, או אז, על "הדף הארוז", כלומר: על הסיכום, נחזור שמונה פעמים, והחל מתחילת שבוע הבא נחזור עליו מידי יום פעם נוספת, כך בסופו של דבר כל דף נלמד 17 פעמים. ונצבר היטב בזיכרון, ועוד, והוא העיקר, כל יום ראשון בכל שבוע מיועד לשימור הדפים ה"ארוזים" של השבועות הקודמים, וחזרה עליהם בע"פ ובקצרה. כך בס"ד נשארים הדפים צרובים היטב בזיכרון ומזומנים לשליפה מיידית בכל עת וזמן". משתף בנועם חן הרב אלקנה פרנקל הי"ו, מחשובי תושבי מודיעין עילית.

מאז גיליתי את נעימות התורה דרך השיטה הנפלאה הזו, התמכרתי ללימודה. לפתע הרגשתי איך כל רגע מנוצל. מצאתי עצמי בעמדי בתור בקופת חולים או בבנק, משנן דפי גמרא בע"פ. לימוד התורה הפך להיות הציר הדומיננטי והמרכזי בחיי. החילותי לחפש עוד זמן כדי לשנן וללמוד. כך החלטתי למעט במסחרי למען אזכה לרכוש יותר "מזומנים". הצטרפתי לכולל אברכים בשעות אחה"צ, שם מצאתי חברותא כלבבי, יחד צללנו לתוך הוויות אביי ורבא בנעימות ומתיקות שלא הכרתי עד כה. בכל שינון וחזרה הדברים התבהרו לי יותר ויותר.

קבעתי לי כלל ברזל: בשעות הלימוד הטלפון שלי נמצא בהטענה מחוץ לביהמ"ד ר במצב שקט. אט אט החלפתי שעות של עיסוק במסחר לעוסקי בית המדרש, במקום קבלת תשלומים בצ'קים ובאשראי, צללתי לעיסקי ה"מזומנים", וראו זה פלא: למרות שהורדתי שעות רבות משעות המסחר הכנסותי אף טפחו משמעותית. משמים הרעיפו עלי שפע ושלחו לי סימן מובהק כי לימוד התורה עולה לרצון לפני אדון כל. אף רופא גלוי ראש הסכים עם הנחת היסוד הזו, מוסיף ומספר הרב פרנקל:

לצערנו נולדה לנו בת חולה, ע"ה, שאפילו לא הייתה יום אחד בבית מעת הולדתה ועד כשנה לאחר מכן, בעת פטירתה. היא שהתה בביה"ח פעמים רבות הוזעקנו לטיפול דחוף כזה או אחר, הרופא ביקש ממני להיות זמין בטלפון בכל שעות היממה. עניתי לו שכמובן אעשה זאת בשמחה בכל שעות היום והלילה, מלבד בשעות אחה"צ בהן אני הוגה בתורה הקדושה. "בשעות אלו, אם חלילה תצטרך אותי, תוכל להתקשר לרעייתי, אך אני מאמין ובטוח שבזכות לימוד התורה הקדושה, חמדת ליבו של ריבון העולמים, לא יפריעו לי ממרומים..." ואכן, כך היה. במשך כל השנה קיבלנו טלפונים דחופים מביה"ח בכל שעות היממה, מלבד אותן שעות בהן עסקתי בתורה ולמדתי עם החברותא. פעם אף נענה לי הרופא בהתפעלות: "אני כבר יודע שבשעות בהן אתה לומד תורה, הכל יהיה בסדר, ולא נצטרך להזעיק אותך!", אף פטירתה של ביתי ע"ה, היתה בימי בין הזמנים. היה זה לאחר שהודיעו לנו שעקב התקדמות במצבה מיד אחרי שבת היא תשוחרר הביתה, אך לפתע, טרם השחרור, היא הסתלקה לעולם שכולו טוב בערב פסח. כך היא זכתה שאפילו בפטירתה דאגו משמייים לא להפריע לסדרי הלימוד.

וסיפור נוסף על חתן שזכה במזומן, סיפור אותו שמע מבעל המעשה אחד מחברי הכולל הוירטואלי "אור עולם", של הרב גולדווסר שליט"א שהקים מסגרת נפלאה ללימוד הש"ס המבוססת על שיטת המזומנים. **מזה** שנים רבות" סיפר, "נוהג אני לרכוש בשמחת תורה את "חתן בראשית". בישוב הדרומי בו אני מתגורר, ההשגות של המתפללים שם אינן גבוהות, כך שרכשתי את ה"חתן בראשית" במחיר זול ומשתלם. **מאז** ומקדם העדפתי לרכוש את "חתן בראשית" על פני ה"חתן תורה",

שיעור מס' 293 | פר' בראשית תשפ"ז

כיבוד אותו רכשו בדרך כלל תלמידי החכמים, כמובא שהעולה ל"חתן תורה" זוכה לתורה, והעולה ל"חתן בראשית" זוכה לעשירות. חשבתי בליבי: הוסיף בכנות: "למעשה, מאז ומעולם קבעתי עיתים רבות ללימוד התורה, אהבת ליבי, מושג חיי, אך בידיעת התורה לא ראיתי ברכה מרובה. תליתי זאת בטרדותי הרבות על המחיה והכלכלה ובזכוניי החלש, כך שקיוויתי לרכוש חלק משמעותי בתורה בדרכו של "ובולון" דרך ברכת העשירות בה ציפיתי להתברך ממנו יתברך **בשמחת** תורה תשפ"ו רכשתי כדרכי את ה"חתן בראשית" באחד מה"בתים" (המניינים הנוספים) שהתקיימו אצלנו. לפני קריאת התורה פנה אלי הגבאי בבקשה אם מוכן אני להחליף את עליית ה"חתן בראשית" בעליית "חתן תורה", כי עקב טעות טכנית במכירת העליות, יהודי אמיד קנה בטעות "חתן תורה", ומבקש מאוד להחליפו ל"חתן בראשית". לרגע התכרכמו פני, אך התעשתי וחשבתי שהחסד שבעניין עולה על הכל, והסכמתי ברוח טובה. עליתי ל"חתן תורה" והעניין נשכח מליבי.

כאמור הוא ממשיך לרתק "ידיעת התורה לא הייתה הצד החזק שבי. באמצע החורף של אותה שנה הציע לי חבר להצטרף לכולל הוירטואלי בשיטת ה"מזומנים". הצצתי ונפגעת. לפתע מצאתי עצמי באפיוזות שלא הכרתי אותי בהן: מסכם דפי גמרא בשכבי על משכבי! לפתע הפכו שעות אבודות של נסיעה בדרכים לשעות של "מזומנים", שעות של שינון וחזרה. עונג קסום בכל שינון וחזרה! לא פעם אני שם לב לדגש נוסף בדברי רש"י. לא מעט קושיות של תוספות קופצות מאליהן, ואני כבר לא נרתע מלהתעמק בקושיות תוספות, שכן מהלך הגמרא ברור, מסוכסך ו"ארוז" אצלי היטב. "שמחה לאיש במענה פיו" כפשוטו, שמחת התורה, הסיפוק וההנאה העצומים אותם אני חש בכל פעם כשעורכים חזרה משותפת עם קבוצה מחברי הכולל, כשכל אחד מאיתנו בתורו אומר דף לחברים המקשיבים ומטעימים בהארות והערות בקצרה מדברי תוספות ומתורת הראשונים. נפתחו בפני שערי "גן עדן התחתון" שעשוע ועונג שאין דומה לו.

ושנשועי את בני אדם - "שכביכול הוא יתברך משתעשע בתורה עם בני אדם יחד, כמו שהחתן משתעשע בארוסתו, שישראל הם ארוסתו של הקב"ה, וכן פירש רש"י על הפסוק: "ויוצא משה את העם לקראת האלוקים" - מגיד שהשכינה יצאה לקראתם כחתן לקראת כלה". דברי רבנו ה"זרע שמשון" זיע"א בפרשתנו, המטעים ומוסיף שכשיש חתן וכלה צריך לערוך ביניהם קידושין, והתורה והמצוות ניתנו לישראל לשם קידושין.

לא אחת, משתף אותו ה"חתן במזומן", אומר אני את תפילת "מודה אני לפניך ששמת חלקי מיושבי ביהמ"ד" "כשדמעות מתוקות בעיני **בנערב** שמחת תורה השנה, תשפ"ז, כבדרך אגב נזכרתי בעליית "חתן תורה", אותה קיבלתי כביכול בעל כורחי בשנה שעברה. מי יודע, אולי בזכותה אכן זכיתי להיקרא, ולהעלות לתורה, להתארס איתה ולהיות חתן מזומן!!! מסיים החתן דגן את דבריו בהתרגשות.

ישראל הם ארוסתו של הקב"ה אשר קידש אותם על ידי התורה והמצוות, כדברי רבנו דלעיל. אך ממשיך רבנו להקשות: "הרי בקידושין יש דין שתאה שומתם ידועה מראש כמה שוויה והרי התורה והמצוה הם בלי תכלית, כדכתיב: 'ארוכה מארץ מידה', לכל תכלה ראיתי קץ - רחבה מצוותך מאד", ואם כן, קשה איך הקב"ה קידש את ישראל בתורה ומצוות שהם ללא גבול ומידה, וא"א לשום אותם?" מתרץ רבינו ה"זרע שמשון" זצוק"ל במתיקות לשונו: "שלפי ההנאה שנהנים בני אדם מהתורה, מקרי שומתם ידועה". כך מחדש רבינו שההנאה של האדם מלימוד התורה היא זאת שהופכת אותה ל(למזומן) לדבר ששומתו ידועה וראוי לקדש בה.

מגיד השיעור המפורסם, הזוכה להמתיק תורת השם בפיהם של עשרות אלפי יהודים ברחבי תבל, רבי אלי' סטפנסקי שליט"א, מעיד על יהודי שחדל זה שנים להופיע בשמחת תורה בבית הכנסת, שכן הרגיש מנותק מהתורה לחלוטין. לראשונה בחייו נחשף למתיקות התורה בשיעוריו המדהימים של ר' אלי'. הלה הצטרף למשפחת MDY - "מרכז דף יומי", כפי שמכונה המפעל הקדוש של הרב סטפנסקי. אותו יהודי הופיע השנה בבית הכנסת בהקפות לראשונה מזה שנים כשחתן וזרועו מוסתרת לה גמרא מסכת חולין אותה רכש בעמל והתמדה יום יומית, ללא פשרות והנחות. לראשונה הלה הרגיש מחותן עם התורה. הוא חש כי יש שכר לפועלו כאן בעולם ובמזומן. לראשונה בחייו חש את טעמה הקסום של שמחת התורה, טעם גן עדן. ולוואי שנזכה...